

Наприклад, є писанки з цікавим рослинним орнаментом, із складним геометричним, з насиченою кольоровою гамою.

Техніка розпису складна. Найчастіше роблять такий розпис за допомогою розтопленого воску. Наноситься орнамент, який поступово наповнюється кольором.

Писанки зберігали у будинку увесь рік і вважалося, що вони відженуть нечисту силу. Якщо раніше Ви не малювали їх, то може здаватися, що це складне завдання. Але це не так, хоча малювати на поверхні яйця, звичайно, важче, ніж на папері. Зайнятися цим може кожна дівчина чи жінка (за повір'ям, саме жінки мають займатися розписом писанок). Малювання це наповнене глибоким змістом та походить із давніх часів. Без сумніву можна сказати, що це та традиція, яка об'єднує сучасних українців із прашурами. Вірили, що великодні яйця оберігали оселю та її мешканців увесь рік. Кожна писанка мала своє значення, кожен малюнок з використанням різних символів ніс певний сакральний смисл.

Українські писанки відомі в світі як шедеври мініатюрного розпису. Їх нерідко порівнюють із знаменитими японськими та китайськими фарфоровими мініатюрами. В Аргентині українці зробили цікавий пам'ятник писанці.

Лумека Даніель Музу

Студент гр. БІТ-18

Науковий керівник доц. Колодяжна А. В.

Київський національний університет технологій та дизайну

м. Київ, Україна

УКРАЇНСЬКИЙ РУШНИК

І сучасну, і традиційну оселю в Україні важко уявити без рушників. Рушник – довгий прямокутний шмат лляного чи конопляного полотна – має на кінцях різноманітні вишиті чи виткані композиції. Вони

відображають світоглядні уявлення наших предків, несуть інформацію про добро, статок, здоров'я тощо. Рушники є символом матеріальної культури українців, важливою складовою обрядів та ритуалів.

Хата без рушників, показували в народі, що батьківщина без дітей. Рушник із давніх-давен символізував не лише естетичні смаки, він був своєрідною візиткою, а якщо точніше — обличчям оселі, відтак й господині. З того, стільки й котрі були рушники, створювалася думка про жінку, її дочок. Ніщо, здається, так предметно і точно б не характеризувало жіночу вправність, майстерність, зрештою охайність й працьовитість, ніж ті вимережані рукотвори. Вони завжди були на людях, розкривалися мистецьким багатством, оцінювалися справжніми пошанувачами. Ознакою охайності, працьовитості кожної господині є чиста хата і чистий рушник.

Важливі події в житті народу ніколи не обходилися без рушників. Мабуть у всьому декоративному мистецтві немає іншої такої речі, яка концентрувала б у собі стільки різноманітних символічних значень. У вишивці рушників знайшли відображення орнаменти, пов'язані з обрядами добра, краси, захисту від усього злого на землі. Орнаменти вишивки рушників — це народна пам'ять про життєдайні сили землі та сонця. В Україні поширений звичай накривати рушником хліб на столі. Коли син вирушав із дому в далеку дорогу, мати дарувала йому рушник, щоб беріг від лиха. Весільний рушник кожна дівчина готувала сама. Матері змалку навчали дочок вишивати рушник, сорочки. У рушник загортали маля, яке з'являлося на світ.

Рушник у побуті українців живе і сьогодні. Висять рушники над вікнами і над дверима, на покуті - оберігають від усього злого, що може зайти в дім. «Хай стелиться вам доля рушниками!» - казали, коли бажали людині щастя.